

KONSPEKT MIESIĘCZNEGO SPOTKANIA KRĘGU – KWIECIEŃ 2024

Domowy Kościół jest żywy w liturgii

Cel spotkania: pogłębienie świadomości znaczenia liturgii jako szczególnego miejsca osobistego spotkania z żywym Chrystusem i wspólnotą; budzenie miłości do liturgii; przypomnienie, że liturgia rodzinna jest podstawową formą przekazywania życia duchowego.

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Podzielmy się doświadczeniami z naszego życia osobistego i rodzinnego, które przeżywalismy od ostatniego spotkania kręgu.

CZEŚĆ MODLITEWNA

- zapalenie świecy i modlitwa do Ducha Świętego.
- dzielenie się słowem Bożym: **Lk 22,7-20**.
- krótka modlitwa spontaniczna jako odpowiedź na słowo Boże i dzielenie się życiem.
- tajemnica różańca: **Ustanowienie Eucharystii**.
- modlitwa za wstawiennictwem ks. F. Blachnickiego.

CZEŚĆ FORMACYJNA

- **dzielenie się realizacją wszystkich zobowiązań**, ze szczególnym zwróceniem uwagi na **modlitwę małżeńską i rodzinną** – podzielmy się, co realizacja tych zobowiązań wnosi w nasze życie?
- **omówienie nowego tematu formacyjnego:**

Domowy Kościół jest żywy w liturgii

„Również liturgia, zwłaszcza eucharystyczna, cechuje ruchy eklesjalne. Pielęgnują one przeżycie liturgii, widząc w niej znak wyrażający ich istotę i skutecznie pomagający w jej realizacji. Dlatego z jednej strony dąży się do sprawowania własnej liturgii eucharystycznej jako znaku, sakramentu jedności, z drugiej strony – do ożywienia liturgii wspólnot lokalnych przez aktywne uczestnictwo w niej”.

(ks. Franciszek Blachnicki)

Z Listu Apostolskiego „Desiderio desideravi”:

„Soborowi i poprzedzającemu go ruchowi liturgicznemu zawdzięczamy ponowne odkrycie teologicznego rozumienia liturgii i jej znaczenia w życiu Kościoła. Ogólne zasady ogłoszone przez *Konstytucję o liturgii*, tak jak były fundamentalne dla reformy, tak pozostały dla wspierania tego pełnego, świadomego, czynnego i owocnego uczestnictwa w celebracji (...) **«pierwszym i niezastąpionym źródłem, z którego wierni czerpią prawdziwie chrześcijańskiego ducha»** (*Konstytucja o liturgii*, 14). (...) Chciałbym, aby piękno chrześcijańskiej celebracji i jej niezbędne konsekwencje w życiu Kościoła nie zostały zniweczone przez powierzchowne i zredukowane rozumienie jej wartości lub, co gorsza, przez jej instrumentalizację w służbie jakiejś ideologicznej wizji, jakkolwiek by ona była. Kapłańska modlitwa Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy, aby wszyscy stanowili jedno (J 17,21), osądza wszystkie nasze podziały związane z łamaniem Chleba, *sakramentem pobożności, znakiem jedności, więzi miłości*”. (DD 16)

„(...) Jesteśmy proszeni o codzienne odkrywanie na nowo piękna prawdy chrześcijańskiej celebracji. Odwołuję się raz jeszcze do jej znaczenia teologicznego, jak to wspaniale opisano w punkcie 7 *Konstytucji o liturgii*: **Liturgia jest kapłaństwem Chrystusa objawionym i danym nam w Jego Passze, uobecnionym i działającym dzisiaj poprzez znaki dostrzegalne** (woda, olej, chleb, wino, gesty, słowa), **aby Duch Święty, zanurzając nas w misterium**

paschalnym, przemieniał całe nasze życie, upodabniając nas coraz bardziej do Chrystusa". (DD 21)

„Spotkanie z Bogiem nie jest owocem indywidualnego, wewnętrznego poszukiwania Go, ale jest wydarzeniem podarowanym: poprzez nowy fakt Wcielenia możemy spotkać Boga, który na Ostatniej Wieczerzy posuwa się do tego, że chce być przez nas spożywany. Jakże mogłoby się nam przytrafić to nieszczęście, że umknęłaby nam fascynacja pięknem tego daru?”. (DD 24)

„Inną decydującą kwestią (...) jest wychowanie potrzebne do nabycia wewnętrznej postawy, która pozwala nam umiejscowić i zrozumieć symbole liturgiczne. Wyrażam to prosto. Myślę o rodzicach, a jeszcze bardziej o dziadkach, ale także o naszych proboszczach i katechetach. Wielu z nas uczyło się właśnie od nich mocy gestów liturgicznych, takich jak znak krzyża, klęczenie, formuły naszej wiary”. (DD 47)

„Z żywotnego zjednoczenia z Chrystusem, które jest zasilane liturgią, z ofiarowania siebie i modlitwy płynie również płodność rodziny chrześcijańskiej w jej szczególnej służbie dla postępu ludzkiego, która sama z siebie nie może nie prowadzić do przemiany świata”. (Jan Paweł II, Adhortacja apostołska „Familiaris consortio”, 62)

„W znaczeniu szerokim nazwą liturgii obejmuje się wszelkie nabożeństwa i czynności religijne. **Liturgia rodzinna byłaby według powyższego rozróżnienia liturgią w szerokim znaczeniu, przy czym miejscem jej sprawowania będzie najczęściej dom rodzinny, a brać w niej udział będzie wspólnota rodzinna. (...) Na liturgię rodzinną tak pojętą będą składały się przede wszystkim różnego rodzaju modlitwy wspólnotowe (...), błogosławieństwa dzieci i całej rodziny. Ważnym elementem liturgii rodzinnej będzie czytanie i rozważanie tekstów Pisma Św.**” (J. Wysocki, *Rytuał rodzinny*)

Pytania do wcześniejszej rozmowy w małżeństwie, a następnie podzielenia się na spotkaniu kręgu:

- Jak przygotowujemy się do liturgii i jak ją przeżywamy?
- Jakie widzimy owoce w naszym życiu małżeńskim i rodzinnym wynikające z uczestniczenia w celebracjach liturgicznych?
- W jaki sposób nasz udział w liturgii promieniuje na nasze otoczenie?
- Jakie formy liturgii rodzinnej praktykujemy w naszym domu? W jaki sposób pomagają one w przekazywaniu wiary naszym dzieciom i ożywianiu naszego Kościoła domowego?

Spotkanie kończymy błogosławieństwem kapłana oraz wezwaniem: **Niepokalana, Matko Kościoła, spraw, aby Kościół żywy stał się żywy we mnie! Amen.**